

NO 4

20. Februar 1941

41. Aargang

PRISNIVEAUET

Stigningen i Udgiftstallet konstateret.

Den 6. Februar forelaa Resultatet af det statistiske Departements Undersøgelser over Prisbevægelserne og disses Indflydelse paa et Husholdningsbudget. Det saakaldte store Pristal — det som gennem Aarene har været benyttet ved Regulering af Lønningerne i de private Erhverv — steg 44 Points, nemlig fra 203 i Januar 1940 til 247 nu, og Udgiftstallet for Statens Tjenestemænd steg med 805 Kr.; det var i Januar ifjor 3181, men er nu 3986 Kr., og der er herved taget fuldt Hensyn til, at de midlertidige Forbrugsafgifter m. v. (f. Eks. Omsætningskatten) ikke maa medregnes.

Medens Arbejderlønningerne kun periodevis er blevet reguleret efter Pristallet, saa har vi Tjenestemænd jo nu i en lang Aarrække faaet en Del af vore Lønninger beregnet paa Grundlag af Bevægelserne i Prisforholdene. Det er derfor let at forstaa, at vi altid har fulgt Udgiftstallets Bevægelser med Interesse; men det kan uden Overdrivelse paastaas, at det statistiske Departements Beregninger denne Gang har været imødeset med betydelig mere Spænding end ellers. Hver for sig har vi ganske vist alle haft en klar Forstaaelse af, at der var sket endda meget betydelige Prisstigninger, siden vi fik vore Lønninger reguleret paa Grundlag af 1940's Udgiftstal; men trods dette har det naturligvis en vis Interesse at faa Stigningens Omfang fast konstateret ved en netop til dette Formaal foretagen Beregning. Det saakaldte Normalbudget, der hviler paa Forbrugsundersøgelser i 1931, og som i Januar ifjor var beregnet

til 4056 Kr., er nu steget til 5182 Kr., altsaa med 1126 Kr. Af denne Stigning falder 114 Kr. paa de ovenfor omtalte midlertidige Forbrugsafgifter m. v., som ikke er medregnet ved Beregningen af Udgiftstallet. Endvidere omfatter Stigningen paa Normalbudgettet en Udgiftspost paa 120 Kr. til Arbejdsfordelingskatten, som heller ikke medregnes i Udgiftstallet, idet dette som bekendt ikke omfatter Skatter, Kontingenter og andre Udgifter. Ser man bort fra disse 2 Poster i Normalbudgettets Stigning, gaar denne ned fra de anførte 1126 Kr. til 892 Kr., hvilket falder udmærket sammen med Udgiftstallets Stigning med 805 Kr., idet der jo naturligvis ogsaa er en Del Stigning paa de nysnævnte Poster: Kontingenter og andre Udgifter.

Spørgsmaalet bliver dernæst, hvorledes Stigningen paa de 805 Kr. vil give sig Udslag for Tjenestemændene. Vi maa dertil bemærke, at i Henhold til Tjenestemandsløven giver det nu beregnede Udgiftstal os Ret til ialt 17 Portioner Reguleringstillæg. I Øjeblikket har vi 10 saadanne Portioner, hvilket for de gifte Medlemmer af vor Organisation vil sige 948 henholdsvis 984 Kr. pr. Aar, og med en Stigning paa 7 Portioner skulde vi komme op paa et Reguleringstillæg paa 1620 Kr. henholdsvis 1656 Kr. aarligt for gifte.

Nu maa det erindres, at der i Reguleringstillægsbestemmelserne er et større Hul, som virker paa den Maade, at Prisstigninger svaerende til 3 Portioner Reguleringstillæg er revet

ud af Ordningen. I Øjeblikket udbetales der til alle Løngrupper et ensartet midlertidigt Tillæg paa 168 Kr. pr. Aar (for gifte) til delvis Dækning af de Prisstigninger, dette ubehagelige Hul omfatter. Tillæget udløber med Udgangen af Marts Maaned, og der skal en særlig Lov til for at faa det forlænget.

Man maa imidlertid med en vis Ret kunne hævde, at naar Forholdene hidtil har gjort det rimeligt, ja nødvendigt at give Tjenestemændene dette midlertidige Tillæg, saa har Tiden ingenlunde gjort Berettigelsen til dets Opretholdelse mindre; men da det som nævnt kun kan fornyes ved en særlig Lov, maa der komme Forhandlinger herom med Finansministeren, og disse Forhandlinger vil fra alle Sider blive imødeset med stor Interesse.

STEDTILLÆGET

Revisionen 1941.

I Henhold til Tjenestemandslovens § 87 kan der hvert 3. Aar paa Finansloven foretages Forskydninger mellem enkelte Byers og Kommuner Klassificering indenfor Stedtillægsklasserne b, c, d og e, ligesom nye Byer og Kommuner kan optages og andre udskydes.

Klassificeringen sker efter Lønningsraadets Indstilling, sidste Gang en saadan fandt Sted, var pr. April 1939. Den skulde efter Loven have fundet Sted i 1938; men blev udskudt til 1939 af Hensyn til de Forskydninger i Kommunernes Skatteforhold, den da gennemførte fælleskommunale Skat ventedes at ville medføre.

Den 1. April i Aar skal den periodiske Klassificering saaledes paany finde Sted; Spørgsmaalet kan derfor paaregne en vis Interesse i den kommende Tid.

Blandt Tjenestemændene hersker der næppe fuld Klarhed over de Regler, efter hvilke Byer og Kommuner fordeles paa Stedtillæggets Sats. Vi vil derfor i det følgende trække nogle Hovedlinier op.

Af Tjenestemandslovens § 84, Stk. 2, ser man, at København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner — men ingen andre — hører under Stedtillægsklasse a). Her fastslaar Loven altsaa, at kun disse 3 Byomraader kan faa tillagt det højeste Stedtillæg (480 Kr. aarlig).

Videre siger Loven:

- at under b) (Stedtillæg 432 Kr.) hører de store Købstæder samt de dermed i Klasse stillede Byer,
- at de mellemstore Købstæder samt de dermed i Klasse stillede Byer henhører under c) (318 Kr.).
- at alle øvrige Købstæder samt de dermed i Klasse stillede Byer henhører under d) (228 Kr.).
- at Byer, som ikke kan henføres under d), men som ved Bedømmelse af ganske særlige Forhold for Levevilkaarene det paa-gældende Sted og navnlig vedrørende Udgifterne til kommunal Skat indtager en Særstilling i Forhold til almindelige Landkommuner henhører under e) (108 Kroner).

Af disse Regler fremgaar det altsaa, at ingen andre Byer end de 3 Hovedstadskommuner kan faa Stedtillæg a), og at alle Købstæder skal placeres paa en af de 3 efterfølgende Stedtillægssatser: b), c) eller d) efter Hovedreglen: de store i b) de mellemstore i c) og de mindre i d).

Med Lovens Udtryk „de dermed (med Købstæderne) i Klasse stillede Byer“ er ment Byer og bymæssige Bebyggelser, som i Henseende til Husleje, Skat samt andre særlige Forhold, der paavirker Levevilkaarene i opadgaende Retning, maa siges at være underkastet tilsvarende Forhold som for Byer under vedkommende Stedtillægsklasse gældende. Saadanne Byer og Bebyggelser stilles altsaa i Klasse med Købstæderne, dog saaledes, at Købstæderne har privilegeret Ret til Stedtillæg efter b), c) eller d), alene fordi de er Købstæder.

Gennem denne Ventil i Loven er en Række Forstadsbebyggelser, der ikke kommunalt hører til Købstaden, rykket op i Stedtillægssatserne; det samme er Tilfældet med Ikke-Købstæder, f. Eks. Brande, Glostrup, Røde Kro m. fl.

Indenfor de her anførte Reglers Rammer foretages de 3-aarige Omplaceringer, og herved tages der det af Loven foreskrevne Hensyn til Størrelsen af kommunal Skat, Husleje samt andre særlige Forhold for Levevilkaarene i de forskellige Byer.

Det kan for Forstaelsens Skyld være formaalstjenligt at undersøge, hvilke Motiver, der

ligger til Grund for, at Loven har givet Hovedstadskommunerne en privilegeret Stilling paa højeste Stedstillægssats og Købstæderne Sikkerhed for ikke at komme paa en lavere Sats end d). Svaret kan egentlig bedst gives med de Ord, Lønningskommissionen af 1929 har brugt i sin Betænkning, hvor den paa Side 77 siger: „Et Moment, som ogsaa har Betydning for Stedstillægsordningen, er den i de frie Erhverv værende Forskel paa Lønniveauet de forskellige Steder“.

I disse Linier karakteriseres Stedstillæget som havende til Opgave foruden at virke udlygnende paa Udgifterne til Husleje og Kommuneskat tillige at stille Tjenestemændene i Hovedstaden, Købstæderne og paa Landet i et vist ensartet økonomisk Forhold til den øvrige Befolkning det paagældende Sted. Man kan endog sige, at Loven har betragtet dette Forhold som værende saa væsentligt, at den har givet det en fremherskende Plads i Stedstillægsordningen ved paa Forhaand at fastsætte den forannævnte Placering af Hovedstad og Købstæder.

Lønningskommissionen af 1917 anstillede andre Betragtninger over Forskellen i Lønniveauet paa de forskellige Steder i Landet; vi citerer fra Betænkningens Side 68:

„Ligeledes er man klar over, at den samme Lønning kan slaa forskellig til paa forskellige Steder, fordi der f. Eks. i København er Anledning til adskillige Udgifter, som man ikke har paa Landet eller i Smaabyerne, fordi man et Sted lever mellem en velstaaende Befolkning, et andet Sted mellem en fattig Befolkning“

Ordene er som sagt forskellige, men Meningen den samme, nemlig den, at Tjenestemændenes Økonomi paavirkes af deres Omgivelser, og at der ved Stedstillæggets Fastsættelse bør tages Hensyn hertil.

Af det her anførte vil vore Læsere have forstaaet, at Skat og Husleje alene ikke er afgørende, hverken for Hovedstadens Placering paa Stedstillægssats a) eller Købstædernes Placering paa en af Satsene b), c) eller d). Lokale Forskydninger i de nævnte 2 Udgiftsposter kan vel bevirke, at Købstæderne kan rykke henholdsvis op eller ned mellem de 3 Sats, men aldrig, at de rykker op i Sats a) (Hovedstadskommunerne), ej heller at de rykker ned under d).

Hvad angaar Landkommuners Forhold til Stedstillæget, har Loven taget i Betragtning, at visse af disse kan være særligt skatteramte, hvorfor der for saadanne Kommuner er indført Stedstillægssatsen e). I Henhold hertil er en Række rene Landkommuner henført under denne Sats.

Men hvor der er Tale om Tildelingen af højere Stedstillæg end 108 Kr. aarlig til Ikke-Købstæder, er det andre Forhold end blot Skat og Husleje, som indgaar i Bedømmelsen, nemlig eventuelle ganske særlige Forhold for Livsvilkaarene.

Naar der i adskillige Tilfælde gives Stedstillæg til enkelte Stationsbyer indenfor en Kommunes Omraade, uden at de andre Omraader i samme Kommune faar noget, hvilket er Tilfældet med Birkerød, Brande, Skern, Vamdrup m. fl., er det ikke Skatten, der har gjort Udslaget, thi i saa Fald maatte Stedstillæget omfatte hele Kommunen; det er de øvrige Kriterier: Husleje og andre ganske særlige Forhold.

Men endnu et maa man erindre sig, naar man vil forstaa Stedstillæggets Karakter og Forskydningerne ved de periodiske Revisioner. Det er, at en almindelig, over hele Landet virkende Forhøjelse af Skat, Husleje m. v., som Regel ingen Forandring medfører for den enkelte By eller Kommune med Hensyn til Placeringen indenfor eller udenfor Stedstillægssatserne. Det er Forskydningerne mellem Byernes indbyrdes Forhold paa disse Omraader, som giver Udslag i de periodiske Reguleringer.

Heraf fremgaar, at den almindelige Bevægelse for Leveomkostningerne i op- eller nedadgaaende Retning er uden Betydning i Henseende til Stedstillæget. En almindelig, over hele Landet virkende Forskydning i Leveniveauet kan indvirke paa Reguleringstillæget, men ikke paa Stedstillæget. Det kan med andre Ord ikke antages, at Tjenestemænd i en bestemt Kommune kan opnaa Stedstillæg, fordi deres kommunale Skatteydelse er steget med 25 pCt., hvis en tilsvarende Stigning har fundet Sted i de øvrige Landkommuner. Kun hvis Stigningen er begrænset til denne bestemte og eventuelt enkelte andre Kommuner, kan det faa reel Betydning.

Men er der specielle Forhold til Stede, hvor Skat og Husleje og særlige Forhold tilsammen berettiger til en højere Stedstillægsplacering,

saa tillader Loven det ogsaa, og der er intet i Vejen for, at en enkelt By i en Landkommune eller en hel Landkommune kan rykke op, endog i Sats c) (318 Kr.), hvilket f. Eks. er Tilfældet med Brande Stationsby og adskillige flere.

Vi gør udtrykkelig opmærksom paa, at det ingen Indflydelse har paa Stedtillægsplaceringen, om der paa Stedet er vanskelige Skoleforhold, saa Tjenestemanden har Ekstraudgifter til Skolepenge o. lign., naar Børnene skal frekventere Fortsættelsesskoler i de nærmeste Købstæder. Dette Forhold, der er gældende i de fleste Landkommuner, reguleres ikke gennem Stedtillæget, som jo ydes baade til dem, der har Børn, og dem, der ingen har.

Af det her anførte vil det fremgaa, at den Forhøjelse af de kommunale Skatter, som i de senere Aar har fundet Sted i de allerfleste Kommuner — paa Grund af ekstraordinære Forhold — ikke har kunnet paavirke Stedtillægsplaceringen for den enkelte Kommune; men at Skat og Husleje tilsammen, hvor der er sket rent lokale Forhøjelser, kan afstedkomme Forskydninger mellem Byer og Kommuner indbyrdes (undtagen dog Hovedstadskommunerne). Det fremgaa endvidere af det foranstaaende, at Hovedstadskommunerne aldrig kan nedtrykkes fra Sats a), at store Købstæder som Regel placeres paa b), mellemstore paa c), mindre Købstæder paa d) og Landkommuner med en særlig høj Kommuneskat paa e). Herefter kan, selv den allermindste Købstad og uanset en nok saa lille kommunal Skat og et Minimum af Huslejeafgift ikke komme ned under Sats d), og der foreligger kun eet Tilfælde, hvor en større Købstad (Odense) paa Grund af særlig lav Husleje og Skat en Tid blev placeret paa den laveste Sats, en Købstad overhovedet kan være paa.

Til Slut gør vi opmærksom paa, at Lønningsraadet modtager adskillige Henvendelser fra Tjenestemænd og Tjenestemandsgupper om Omplacering af deres Byer og Kommuner. Saa-danne Henvendelser kan meget vel sendes gennem de respektive Organisationer og Statstjenestemændenes Centralorganisation, men vi ønsker at pege paa, at Lønningsraadet gennem Det statistiske Departement er forsynet med alt det Materiale, der kommer i Betragtning i den her omhandlede Henseende, saaledes at Byer og Kommuner, som ikke fremkommer med Henvendelser, ikke løber nogen Fare for at blive forfordelt ved Reguleringen.

NÆRINGSDRIVENDE FØLER SIG NARRET

af Repræsentanter fra Statsbanefunktionærernes Forbund.

En fantastisk Historie om en Lommebog og et Blad.

Kort før Jul blev vi ringet op af en Snedkermester, som forespurgte, hvornaar den Lommebog, i hvilken han havde tegnet en Annonce til 10 Kr., udkom. Da vi meddelte, at han ikke havde tegnet nogen Annonce i vor Organisations Lomme-Haandbog, vilde han ikke tro dette, og først efter at have faaet oplyst, at der i vor Lommebog overhovedet ikke fandtes Annoncer til den angivne Pris, forstod han, at enten maatte der være Tale om en anden Lommebog, eller ogsaa var han ført bag Lyset.

Dengang hæftede vi os ikke videre ved denne Opringning, men af „Jernbane-Tidende“ for den 1. ds. ser vi, at der er andre Næringsdrivende, som ogsaa har søgt efter en Lommebogsudgiver, hos hvem de havde tegnet Annoncer, men har haft vanskeligt ved at finde rette vedkommende. Til Underretning for vore Læsere gengiver vi „Jernbane-Tidende“s Artikel:

„Vi har faaet tilsendt „Lyngby-Taarbæk Bladet“, som indeholder en Omtale af en Affære, der af Bladet betegnes som ren Svindel, hvad den unægtelig ogsaa tyder paa at være, og som desværre berører Jernbaneetaten, for saa vidt som det er Statsbanepersonalet, der, omend ufrivilligt, har lagt Navn til.

„Lyngby-Taarbæk Bladet“s Beretning er i Korthed denne: En „Hr. Jensen fra De danske Statsbaner“ har ringet en Række Handlende op for at faa dem til at tegne Annoncer i en Lommebog, om hvilken det blev opgivet, at det er en, „som alle Statsbanernes Funktionærer bruger“. En Del Handlende hoppede da ogsaa paa Limpinden, men da nogle af dem anede Uraad, gav man sig til at undersøge, hvem der var Udgiver af denne annoncesøgende Lommebog for Statsbanetjenestemænd.

Ved Undersøgelsen, meddeler Bladet videre, konstateredes det, at Lommebogens Navn var „Lommebog for Statsbanefunktionærernes Forbund“. „Lyngby-Taarbæk Bladet“ havde vel nogen Vanskelighed ved at finde Adressen paa dette Forbund, men ved ihærdige Undersøgel-

ser fandt det dog ud af, at det havde Telefon sammen med en Forening, som kaldte sig „Husmoderforeningen Danske Hjem“. Ved en Op- ringning hertil, Telefon Eva 4422, fik Bladet be- kræftet, at her havde Statsbanefunktionærernes Forbund ganske rigtig til Huse. Manden, der kom til Telefonen repræsenterende Statsbane- funktionærernes Forbund, var dog ikke Hr. Jensen fra D. S. B., men en Hr. Madsen. „Vi spurgte nu Hr. Madsen, skriver „Lyngby-Taar- bæk Bladet“, hvad Formanden for Statsbane- funktionærernes Forbund hed, men det vidste Hr. Madsen ikke lige i Øjeblikket, han skulde ringe Navnet til os, hvad han selvfølgelig ikke har gjort.“

I et følgende Nummer af 23. Januar 1941 supplerer „Lyngby-Taarbæk Bladet“ ovenstaa- ende med en ny Advarsel til de Handlende.

Det er i Anledning af nye Henvendelser, der rettes til de Næringsdrivende, om ogsaa at tegne Annoncer i Statsbanefunktionærernes Forbunds Medlemsblad (formentlig „Nyt Signal“, Red. Anm.), at „Lyngby-Taarbæk Bladet“ vil vide, at „Statsbanefunktionærernes Medlemsblad“ slet ikke kommer til nogen Statsbanetjenestemand i Lyngby-Taarbæk Kommune, hvilket sikkert har sin Rigtighed — i hvert Fald er det ikke i et større Antal Eksemplarer, end de kan tælles paa Fingre af den ene Haand.

Hele denne Sag, hvis Hovedbestanddele er en Blanding af paagaende Smartnes og ynke- ligt Tiggeri, er jo desværre ikke Statsbanernes Tjenestemænd helt uvedkommende al den Stund, det er i deres Navn, Transaktionerne foretages, og Smudset ved Sagen — og det er der meget af — klæber ved Etaten som saadan, i hvert Fald indtil Fok faar rigtig Besked. Der- for har vi gengivet „Lyngby-Taarbæk Bladet“s Oplysninger, for at vor Organisations Medlem- mer og forøvrigt ogsaa de 3 andre legitime Jernbaneorganisationer kan vide Besked baa- de i Nordsjælland og andre Steder, hvor der gøres Forsøg paa at misbruge Jernbanestan- den.

Vi kender intet til Lommebogen for Stats- banefunktionærernes Forbund, og det er der sikkert ikke ret mange Dussin Jernbanemænd, der gør, eller nogensinde vil komme til paa an- den Maade end ved Omtalen her. Men vi ken- der en Smule til Statsbanefunktionærernes For- bund; vi ved i det mindste saa meget om denne Separatistforening, at dens Medlemsstyrke i

hvert Fald ikke kan naa et trecifret Tal over det ganske Land, og der skal derfor en god Por- tion Frækhed til at henvende sig til Handels- standen med Anmodning om Annoncer ikke alene i dets Lommebog, men ogsaa i det Papir, som „Forbundet“ med Mellemlum udsender be- titlet „Nyt Signal“.

I Jernbanekredse har vi længe undret os over, hvorlænge et Par Mennesker som de, der udgør Medlemsstaben i Statsbanefunktionæ- rernes Forbund, havde Pengemidler til at ud- sende „Organet“, thi uanset om et Blad er godt eller daarligt, koster Trykning og Udsendelse dog Penge. Men nu maa det altsaa knibe med Moneterne, og saa skal der ifølge „Lyngby- Taarbæk Bladet“ søges Forstærkning hos Lan- dets Næringsdrivende, som ikke har den fjerne- ste reklamemæssige Fordel ved at avertere hverken i Lommebogen for Statsbanefunkti- onærernes Forbund eller „Nyt Signal“, og som intetanende giver deres Femkronesedler til en lille ubetydelig Separatistforening, som i Aare- vis har søgt at underminere Sammenholdet i Jernbanepersonalet ganske vist uden hverken Talent eller Held.

Hele Historien om Annoncetiggeriet til Lom- mebog for Statsbanefunktionærernes Forbund og Medlemsbladet for samme Forbund vilde nærmest være latterlig, hvis ikke den Svindel, der ifølge de foreliggende Oplysninger drives i Jernbanestandens Navn, stiller denne i et lidet flatterende Lys. Vi har derfor Grund til at takke „Lyngby-Taarbæk Bladet“ for den foretagne Oprømning og den Maade, paa hvilken det har udskilt Hr. Jensen fra D. S. B., Hr. Madsen paa Eva 4422 samt den lige i Øjeblikket ubekendte Formand for Statsbanefunktionærernes For- bund fra hele den hæderlige Jernbanestand, som selv i en Dyrtdid ønsker at leve sit Liv fjernt fra Humbug, Betleri og Plattenslageri.”

FRA MEDLEMSKREDSSEN

Kan man det?

Dette Spørgsmaal skrev Carl Schmidt, Nyborg, som Overskrift til en Artikel i Bladet for 5. Februar 1941, i hvilken han gav mig Svar paa en lille Op- sats, jeg havde skrevet i „D. L. T.“, angaaende det store Misforhold mellem Lønninger og Priser; og som jeg adresserede til de Mænd, der for Tiden for- valter Medlemmernes Tillid.

C. S. var meget misfornøjet med min Artikel, fordi jeg havde skrevet, at Ledelsen af C. O. og Mødedeltagerne ikke kunde hitte paa andet end at vedtage en Resolution; han finder, at mine Udgydelser kunde tyde paa, at jeg havde glemmt, hvilke Vanskeligheder en Ledelse havde at kæmpe med; men hvad der faldt Schmidt mest i Øjnene, var dog det, der efter hans Mening ikke stod i min Artikel. Han skriver bl. a.: „Men hvad værre er, bliver dog den Kendsgerning, at C. P. heller ikke nu har nogen god „Hittepaa“. Hvad vilde have været mere naturligt, end at C. P. havde brugt denne og anvist, hvilke Veje man burde gaa.“

Schmidt fortsætter derefter, at jeg kunde have sparet mit uberettigede Angreb, og med løftet Pegefinger advarer han imod at falde over sagesløse Ledere.

Kære Schmidt, det er ikke saa forfærdelig længe Siden, du har været i vor øverste Ledelse. Jeg kunde da med lige saa stor Ret som du skrive, at netop din Artikel var beregnet paa at skulle tjene andre Formaal. Den Bukken og Skraben overfor Foreningens Ledelse, som gennemsyrrer hele din Artikel, virker uhyggelig og smagløs.

Med Hensyn til den omtalte Resolution har jeg ikke, efter snart 4 Maaneders Forløb, set noget til, at dette Stykke Papir har hjulpet Tjenestemændene økonomisk; men for egen Regning kan jeg tilføje, at den maaske endnu ligger godt gemt i Hr. Ch. Petersens Dokumentmappe. Men selv om dette ikke skulde være Tilfældet, var det vel ikke efter Sagens hele Udvikling for godt at tale om?

Men videre! Den sørgelige Kendsgerning, du har konstateret hos mig, at jeg ikke har nogen god „Hittepaa“, skal jeg lige svare paa. Som før nævnt, har du selv for kort Tid siden staaet midt i det store Organisationsarbejde. Som saadan maatte du absolut være i Besiddelse af mægtige Muligheder for at kunne vise Vej fremefter. Men dette har du i din Artikel intet om, saa med din egen Mangel paa Opfindsomhed synes jeg ikke, du kan tillade dig den Flothed at kritisere andre, som efter din Mening mangler disse Evner.

Forøvrigt skal jeg betro dig, at jeg i min Artikel viste en Vej, nemlig at opfordre Ledelsen af Jernbaneorganisationerne til at arbejde for, at vi fik et Dyrtdistillæg e. l., men om dette har du intet nævnt i din Artikel.

Med Hensyn til *min* Skrivemaade vil jeg til Slut minde om, at naar man tager dine Udgydelser in mente, burde du selv være noget varsom med at korrekse andre. Jeg kan ogsaa betro dig, kære Carl Schmidt, at jeg ikke tager meget Hensyn til d'Herr. Ledere, som du har en saa rørende og kærlig Omsorg for, fordi de efter din Mening har saa store Vanskeligheder at kæmpe med. Tænk i samme Forbindelse paa alle aktive Jernbanemænd i deres daglige Tjeneste. Og husk saa paa, naar du en anden Gang rider din Pegasus, da at lade Sagen gaa foran Personen! Og saa skal jeg lige sige, at naar man føler, man har Ret, behøver man ikke at bukke og skrabe og komme listende paa Tøjsutter. Og da jeg har en hvidglødende Tro paa mine Synspunkters

Rigtighed, skal jeg med hele min Overbevisnings Varme svare paa din Overskrift med et fuldtonende „Ja, det kan man!“

Frederikshavn, den 9. Febr. 1941.

Carl Petersén.

P. S. Videre Diskussion om dette Spørgsmaal her i Bladet betragter jeg nu som afsluttet fra min Side.

Carl Petersens hvidglødende Tro synes at gaa ud paa, at naar blot man skælder kraftigt ud og fremkommer med Insinuationer, saa er det hele godt. Heldigvis tænker adskillige anderledes.

Vi skrev sidst, at dersom C. P. med Omtanke havde fulgt Udviklingen og Begivenhederne, kunde han have sparet sig sine Indlæg. Vi har paavist, at han i sine Udfald mod Friis-Skotte, mod Jernbaneorganisationernes Ledelser og mod Centralorganisationens Repræsentantskab var fuldstændig ved Siden af, og vi konstaterer, at han stadigvæk er dette. Det er derfor saare fornuftigt, at han nu afslutter denne Diskussion.

Red.

UDLEJNING OG TILDELING AF LEJEBOLIGER

Protokol over Forhandlingen den 2. December 1940 mellem Generaldirektoratet og de 4 Jernbaneorganisationer.

Forhandlingsemne:

Principper for Udlejning og Tildeling af Lejeboliger.

Til Stede var:

For Generaldirektoratet:

Generaldirektøren, Trafikchef E. Terkelsen, Banechef H. Flensburg, Baneingeniør E. Thybo, Ekspeditionssekretær A. Høeg og Trafikkontrolør A. B. Nielsen.

For Organisationerne:

Forretningsfører Th. Pedersen, Sekretær Chr. Vejre, Sekretær C. F. W. Poulsen, Banearbejder Fr. Bøtchiær, Overportør J. K. F. Jensen, Matros V. E. Hansen, Pakmester N. J. Olsen, Vognopsynsmand H. C. Nielsen, Stationsforstander D. O. Høgsgaard, Stationsforstander J. Duus, Stationsmester N. S. Sørensen, Trafikassistent C. A. Larsen, Trafikassistent P. Højbjerg Pedersen, Godsekspeditor H. A. M. Larsen, Overkontrolør A. Ohmeyer, Skibsmaskinmester I. P. Hansen, Kontorassistent Fru O. E. Steffensen, Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Snedker L. Hansen, Smed I. P. Nielsen samt Overassistent P. From Hansen (sidstnævnte som Protokolfører).

Generaldirektøren: Bød Velkommen. Fra Jernbaneforeningen har vi modtaget et Forslag, som vi har tiltraadt for 2 Punkters Vedkommende. Til det ene Punkt vedrørende Tildeling af Lejeboliger, der ikke er knyttet til bestemte Stillinger, har vi stillet følgende Ændringsforslag:

Ved Tildeling af Lejeboliger, der ikke er knyttet til bestemte Stillinger og optaget i Opslag om disse, tages bl. a. Hensyn til følgende Forhold:

1. Ansøgerens Anciennitet.
2. Ansøgerens Familieforhold, herunder Familiens Størrelse.
3. Ansøgerens Boligforhold.
4. Aarsagen til Ansøgerens Forflyttelse til vedkommende Sted.
5. Det Tidsrum, i hvilket Ansøgeren har været uden Bolig det paagældende Sted.
6. Om Ansøgeren uden egen Skyld er blevet husvild.

Stationsforstander D. Høgsgaard: Generaldirektoratet har imødekommet os paa de to Punkter. Det Punkt, Generaldirektoratet har ændret, kan vi godt tiltræde. Vi har ønsket Ancienniteten lagt til Grund, det har Generaldirektoratet ogsaa gjort ved at sætte Ancienniteten som første Stykke.

Forretningsfører Th. Pedersen: Forslaget er stillet af Jernbaneforeningen, og vi har ikke haft Lejlighed til at drøfte det hos os, derfor kan vi ikke give Svar i Dag. Vi har eventuelt ogsaa Ting, vi gerne vil have med, naar der skal fastsættes Regler for Tildeling af Lejeboliger.

Lokomotivfører E. Kuhn: Vi kender ikke Enkelthederne i det af Jernbaneforeningen fremsatte Forslag, men det er meddelt os, at Henvendelsen kun tager Sigte paa de Lejeboliger, der forud har været beboet af Medlemmer af Jernbaneforeningen. Vi kan i hvert Fald ikke tiltræde, at en Lejlighed, der hidtil har været beboet af en Lokomotivmand, tages fra Lokomotivpersonalet, blot fordi der paa Stedet er en anden, f. Eks. en Trafikassistent, med større Anciennitet.

Generaldirektøren: Forslaget fra Jernbaneforeningen omfatter kun 5.—12. Lønningsklasse. Skal vi gennemføre Regler, mener jeg dog, de bør være for alle.

Efter en yderligere Diskussion enedes man om, at Generaldirektoratet lod udarbejde et Forslag, der blev tilstillet Organisationerne til skriftlig Udtalelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

(sign.) *Knutzen.*

(sign.) *P. From Hansen.*

JERNBANELINIER OVER STORE AFSTANDE

Den første nordamerikanske Jernbane fra Kyst til Kyst tværs igennem Staterne er den i 1869 færdigbyggede Linie New-York—San Franzisko; den er 5200 km lang og byggedes til Dels under Borgerkrigen i Løbet af fem Aar. Foruden denne findes der tre andre Skinneforbindelser fra Atlanterhavet til Stillehavet i de Forenede Stater, og tillige findes der to igennem Kanada.

I Sydamerika forbinder Andes-Tværbanen Buenos Aires med Valparaiso. Banen hæver sig paa Andesbjergene til en Højde af 2300 m. Den blev bygget færdig og taget i Brug 1911, men Driften blev kort efter indstillet, dels fordi Uvejre paa nogle Steder havde ødelagt Banelegemet, og dels paa Grund af Toldstridigheder mellem Argentina og Chile, som medførte, at Banen ikke lønnede sig.

Den Sibiriske Jernbane, 8000 km lang, blev bygget fra 1892 til 1903. Den gennemskærer for største Delen Landstrækninger, man tidligere ansaa for ubeboelige, og der er med denne Bane skabt en Forbindelse til Østen, hvis Betydning ingen har anet.

Den Avstralske Tværbane forbinder med en Længde paa 1700 km den beboede Del af Victoria med den avstralske Vestkyst. Banen gennemskærer Nullabor-Ørkenen og forkorter Rejsen fra Evropa til Sydøst-Australien flere Dage. Den blev bygget under forrige Krig og taget i Brug 1917.

Transkaspi-Jernbanen, som i en Længde af 1900 km fører fra det Kaspiske Hav til Kinas Østgrænse, blev færdig 1888 efter fem Aars Byggetid og gaar over en 200 km lang Strækning gennem en Sandørken.

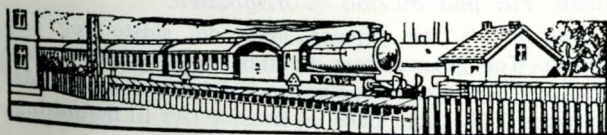
Sluttelig er der den 1600 km lange Bane, der forbinder Sibirien med Turkestan. Den blev aabnet 1930.

ER DER NOGET, DU ER I TVIVL OM?

Naturligvis kan der i vor Tid, hvor saa komplicerede Spørgsmaal veksler med hinanden, ofte være en Række Tvivlsspørgsmaal, som den enkelte ikke er i Stand til at klare paa egen Haand. Den jævne danske Befolkning har i mere end hundrede Aar gennem det folkeoplysende Arbejde søgt sin Viden og sine Kundskaber forbedrede og udviklede paa Skoler, Kursus, i Studiekredse, ved Foredrag og ved Læsning af Bøger.

Oplysningsarbejdet har aldrig været stift og ubevægeligt — det har altid fulgt med Tiden og har haft Evne til at tage alle mulige Hjælpemidler i Brug. Dette er Forklaringen paa, at *Studiekredsarbejdet* i Løbet af ca. 20 Aar har vundet en anerkendt Plads i Oplysningsvirksomheden.

Det samme gælder ogsaa *Undervisning pr. Brev*. I Løbet af faa Aar er det lykkedes for Arbejdernes Oplysningsforbund at skabe en landsomfattende Brevskole, hvor Elever i hundredvis faar Tvivls-

spørgsmaal klaret. Netop i denne Sæson har A. O. F.s Brevskole haft stor Tilslutning, men der er stadig Mulighed for nye Indmeldelser.

De Fag, som Brevskolen har taget op, har Bud til alle Kredse af Befolkningen baade i Byen og paa Landet. Prøv at se lidt nærmere paa dem:

1. Dagliglivets Regning.
2. Enkelt Regnskabsføring.
3. Skriftlig Dansk.
4. Skrivning.
5. Dirigentvirksomhed.
6. Skattevæsen og Skatteligning.
7. Jordens Naturrigdomme.
8. Det danske Samfund (Samfundskundskab).
9. Noder, Musik og Sang.
10. Aktuelle Fagforeningsproblemer.
11. Samfundsøkonomi.
12. Dagliglivets Retsregler.

Det koster kun 2 Kr. pr. Fag + Bøger til de Fag, hvor det forlanges. Vor Tid kræver et Fond af Kundskaber, som det vil være vanskeligt at tilegne sig paa egen Haand. Vi mener derfor, at Korrespondanceundervisningen vil udfylde et Savn hos dem, der søger Kendskab til Tidens Problemer, ligesom den imødekommer de Krav, der stilles til almene Kundskaber.

Indmeldelse kan foretages naar som helst ved Indsendelse af 2 Kr. (pr. Fag), hvilket kan ske paa Girokort 2945. Husk at anføre det Kursus, der ønskes.

Alle nærmere Oplysninger gives gerne af *Arbejdernes Oplysningsforbund, Nr. Farimagsgade 11, København K.*

Opmærksomhed frabedes.

Al Opmærksomhed og i enhver Form ved mit 40 Aars Jubilæum den 4. Marts frabedes.

I. C. Tegner, Gb.

Al Opmærksomhed paa min 25 Aars Jubilæumsdag den 4. Marts frabedes.

S. M. H. Petersen, Aarhus.

Taksigelse.

Tak for venlig Opmærksomhed ved mit 25 Aars Jubilæum.

S. A. Linder, Lokomotivfører, Fa.

Lokomotivmændenes Enkekasse.

Efter den hidtidige Kasserer, pens. Lokomotivfører Axel Madsens, Død rettes alle Henvendelser Enkekassen vedrørende til den nye Kasserer, Lokomotivfører J. Junge, Vester Fælledvej 43, 3. S., København V., Telf. Eva 1253.

Banetømmer dræbt ved Ringsted.

Lørdag den 8. Februar om Aftenen skete en uhyggelig Ulykke, ved hvilken Banetømmer C. M. Pedersen blev dræbt. Han kom paa sin Skinnecykle, og netop som han passerede Ringsted Station, kom et Tog kørende bagfra. Han havde ikke bemærket dette, og Sneen har vel sagtens dæmpet Lyden fra Toget. Trafikass. Hansen, som opdagede Faren, raabte til Pedersen, at han skulde springe til Side, det gjorde han ogsaa, men han vilde trække Skinnecyklen med sig. Derved kom han ikke fri, men blev ramt af det frembrusende Tog, og da han kom paa Sygehuset, viste det sig, at han var død.

Naturgasdrift paa Aalborg Privatbaner.

I Bladet for den 20. Januar omtalte vi et nystartet Aktieselskab, Vendsyssel Naturgas Kompagni, som tilstræbte Udnyttelse i større Omfang end hidtil af Naturgassen i den nordlige Del af vort Land. Aalborg Privatbaner synes nu at have truffet Beslutning om at gøre et Forsøg i denne Retning, de har nemlig bestilt 4 nye Skinneomnibusser, og disse bliver saaledes indrettet, at de kan benytte Naturgas som Drivkraft.

Som det vil være bekendt, deltager Aalborg Privatbaners Personale med indtil 10 pCt. af deres Løn i Banernes eventuelle Underskud, og man har nu meddelt, at Personalet ikke vil deltage i Dækning af Underskudet, for saa vidt de her omtalte nye Busser virker forringende paa Banernes Regnskab.

Endnu en Privatbane tager Repræssalier.

Vi har tidligere omtalt visse Forholdsregler, Hammelbanen tog over for 2 Kommuner, som ikke vilde deltage i Garantien for Dækningen af Banens Underskud.

Lignende Vanskeligheder har været til Stede paa Fyn nemlig med Krogsbølle Sogneraad, og Nordfynske Jernbane har nu besluttet ikke længere at ville opretholde Forbindelsen med denne By. Foreløbig synes Sogneraadet dog ikke at ville give sig; dels har man overvejet at oprette en selvstændig Rutebil mellem Krogsbølle og Odense, og endelig har man nægtet Nordfynske Jernbane Tilladelse til at køre med Rutebiler paa Kommunens Veje.

Drengestreger.

Paa Helsingør—Hornbæk Banen er et større Antal Ruder i nogle henstaaende Personvogne blevet knust, tilsyneladende ved Stenkast. Da Skaden drejer sig om et ikke helt ringe Beløb, er der gjort Anmeldelse til Politiet.

Sidste Tur paa Maribo—Torriganen.

Den 28. ds. om Aftenen løber det sidste Tog paa Maribo—Torriganen, som derefter træder i Likvidation. Afviklingen begynder dog nogen Tid forud; fra d. 25. ds. modtages f. Eks. ikke Gods og levende Dyr til Befordring.

H-Maskinerne snart færdige.

Til Trods for, at der naturligvis har været adskillige Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af de nødvendige Materialer, ser det dog ud til, at Frichs Fabrikker vil være i Stand til at kunne faa de 6 bestilte H-Maskiner færdige til Aflevering i indeværende Foraar. Dette vil være en kærkommen Forøgelse af Statsbanernes Lokomotivpark, som der for Tiden er udstrakt Anvendelse for.

Udnævnelse fra 1.—2.—41:

Motorfører I efter Ans. til Lokomotivfører:

- H. U. Andersen, Fredericia, i Padborg (min. Udn.).
- J. Knudsen, Fredericia, i Padborg (min. Udn.).
- A. L. Gregersen, Fredericia, i Brande (min. Udn.).
- J. P. Platz, Fredericia, i Brande (min. Udn.).
- O. L. P. Hollænder, Næstved, i Padborg (min. Udn.).
- J. K. M. Andersen, Fredericia, i Brande (min. Udn.).
- H. M. Hansen, Fredericia, i Brande (min. Udn.).
- S. K. T. Nielsen, Fredericia, i Brande (min. Udn.).

Motorfører II (Elektrofører) efter Ans. til Lokomotivfører:

- L. P. Jensen, Enghave, i Gedser (min. Udn.).
- C. C. L. Hansen, Enghave, i Brande (min. Udn.).
- G. C. Christensen, Enghave, i Padborg (min. Udn.).
- K. P. V. Hansen, Enghave, i Padborg (min. Udn.).

Motorfører II til Togfører:

- P. Els, Odense, i Brande (min. Udn.).

Forflyttelse efter Ans. fra 1.—2.—41:

- Lokomotivfører J. J. Viberg, Padborg, til Korsør.
- " C. A. Laursen, Brande, til Korsør.
- " J. R. J. From, Brande, til Korsør.
- " A. J. M. Hansen, Padborg, til Gedser.

Tilladelse til at bytte Opholdssted fra 1.—2.—41:

- Lokomotivfyrbøderne P. K. J. Jensen, Nyborg, og S. A. Madsen, Langaa.

Afsked:

- Lokomotivfører A. G. Keller, Padborg, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 30.—4.—41 (min. Afsked).

Dødstald:

- Lokomotivfører O. Laursen, Aabenraa, den 20.—1.—41.

Ordensdekoration:

- H. M. Kongen har under 20.—1.—41 udnævnt Lokomotivmester I C. A. C. Andersen, Slagelse, til Dannebrogsmænd.

Lokomotivførerafdelingerne.

Esbjerg Afdeling: Formandens Navn og Adresse rettes til: H. V. Døssing, P. Gydesvej 34.

Kassererens Navn og Adresse rettes til: Chr. Hansen, Lyngbys Allé 19.

Aarhus Afdeling: Formandens Navn og Adresse rettes til: L. Eriksen, Ingerslevs Boulevard 24, 2.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer:

pr. 1.—1.—41:

pens. Lokomotivførere:

- J. S. Christensen, Østergade 10, Skanderborg.
- L. K. Johannsen, Finsensgade 17, Sønderborg.

pr. 1.—2.—41:

pens. Lokomotivførere:

- J. J. Rinnov, Sdr. Boulevard 69, 4., Kbhvn. V.
- E. Olsen, Knudrisgade 54, Aarhus.

STATSBANEPERSONALETS
BIBLIOTEKER

Nye Bøger.

Sj.-Falster	Jyl.-Fyn	
19144	18614	Morley, Christopher: Kitty Foyle.
19145	18665	Moberg, Vilhelm: Giv os Jorden.
19146	18661	Korch, Johanne: Den rette Kærlighed.
19147	18664	Ricardsen, Henry Handel: Den unge Cosima.
19148	17009i	Jørgensen, Gunnar: Kvik, Flemmings Ven.
19149	18657	Berg, Eva: Foraarets Kalden.
19150	18663	Masefield, John: Admiralens Arving.
19151	18649	Nathan, Robert: Jennies Billede.
19152	18638	Rosenkrantz, Palle: Messias.
19153	18660	Donato, Pietro di: Arbejdets Søn.
19154	18504	Ring, Barbara: Farlig Start.
19155	18653	Munk, Kaj: Egelykke, Skuespil.
19156	18668	Gotta, Salvator: Amina. Kærlighedsroman fra Italien.
19157	18682	Gilberg, Aage: Verdens nordligste Læge.
19158		Østrup, F. L.: Gennem Sprinkelværkets Rifter.
19159		Huxley, Julian: Darwins udødelige Tanker.
19160	18666	Sørensen, Brørup: Den sidste Sydhavstrader.
19161	18678	Gibbons, Stella: Min Amerikaner.
19162	18687	Clauson Kaas, Knud: Et Liv i Luften.
19163	18674	Woel, Cai M.: Riget af Evighed.

19164	18675	Wulff, Johannes: Fast ansat. Roman.	19173	18723	Bergstrand-Poulsen, Elisabeth: Kronen.
19165	18636	Ramsay, Charles Stuart: Tonga. Syd-havets Perle.	19174		Malmstrøm, Axel: En Indiensfærd.
19166	18720	Kehler, Henning: De store Romaner.	19175	18673	Widegren, Gunnar: Johanssons.
19167	18558c	Krusenstjerna, Agnes von: Tonys sidste Læreaar.	19176	18680	Sava, George: En Læges Vej.
19168	18711	Sayers, Dorothy: Giftmordet.	19177	18684	Fallada, Hans: Lille Mand stor Mand.
19169	18679	Norlev, Erling: Den lyse Morgen.	19178	18677	Cloetz, Stuart: Og Dagen gryr.
19170	18685	Korch, Morten: Indenfor Voldene.	19179	18683	Edqvist, Dagmar: Tre Mænd og Cecilia.
19171	18669	Ringholt, Lars: En Gæsteoptræden og andre Noveller.	19180		Iversen, M.: Sydens Sold.
19172ab	18681ab	Wolfe, Thomas: Spindelvæv og Klippe. I og II Del.	19181	18709	Poulsen, Erling: Blaaf er altid pænt.
			19182	18706	Hermann, Aage: Postassistent Fru Hansen.
			19183	18712	Turnbull, Agnes Sligh: Aarene svinder.
			19184	18710	Rawlings, M. K.: Gyldne Frugter.

STATSBANERNES DRIFTS-INDTÆGTER OG DRIFTS-UDGIFTER

m. v. i November Maaned 1940 samt i Tidsrummet April—November 1940 og en Sammenligning med Beløbene i de tilsvarende Tidsrum i 1939 i runde Summer.

	November Maaned		1940	
	1940	1939	Forøgelse	Formind.
Personbefordring	5 050 000	4 400 000	650 000	
Gods- og Kreaturbefordring	6 950 000	4 970 000	1 980 000	
Postbefordring	520 000	580 000		60 000
Andre Indtægter	480 000	520 000		40 000
Indtægter i alt	13 000 000	10 470 000	2 530 000	
Driftsudgifter	13 010 000	10 670 000	2 340 000	
Driftsoverskud	÷ 10 000	÷ 200 000	190 000	
Afskrivning	640 000	610 000	30 000	
Forrentning	1 320 000	1 230 000	90 000	
Statens Tilskud til Driften	1 970 000	2 040 000		70 000

	April—November		1940	
	1940	1939	Forøgelse	Formind.
Personbefordring	45 540 000	50 180 000		4 640 000
Gods- og Kreaturbefordring	50 780 000	34 810 000	15 970 000	
Postbefordring	4 630 000	5 070 000		440 000
Andre Indtægter	4 250 000	4 330 000		80 000
Indtægter i alt	105 200 000	94 390 000	10 810 000	
Driftsudgifter	98 210 000	84 710 000	13 500 000	
Driftsoverskud	6 990 000	9 680 000		2 690 000
Afskrivning	5 150 000	4 890 000	260 000	
Forrentning	10 510 000	9 770 000	740 000	
Statens Tilskud til Driften	8 670 000	4 980 000	3 690 000	

D S. B. November 1940.

I Forhold til November 1939 er der en Stigning i Personbefordringsindtægten paa ca. 650 000 Kr., Gods- og Kreaturbefordringsindtægten er steget med ca. 2 Mill. Kr. og paa de øvrige Indtægtsgrupper er der en Nedgang paa ca. 100 000 Kr.

Alt i alt er Driftsindtægterne steget med godt 2½ Mill. Kr. Der er i November Maaned ikke medregnet Betaling for særlige Transporter.

De egentlige Driftsudgifter er steget med ca. 2 340 000 Kr. Stigningen skyldes forøgede Lønnings- og Brændselsudgifter, Merudgifter til Vedligeholdelse af rullende Materiel samt, at der i Aar har været en Ugelønsperiode mere end i Fjor.

REDAKTION: *Soph. Jensen og E. Kuhn*, førstnævnte ansvarhavende. Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.